

Una casa a la italiana

L'última campanya d'excavacions conclou que la vil·la romana del Pla de l'Horta ja era ja de gran envergadura des de la seva fundació i que imitava els models itàlics



Els arqueòlegs, treballant al jaciment del Pla de l'Horta, en una imatge presa aquesta mateixa setmana. Foto: J. CAMPS.

Establint un d'aquells impossibles salts en el temps i, encara més, plantejant-nos si hipotèticament estigués en venda, ben segur que la vil·la romana del Pla de l'Horta tindria l'estatus de "casa rural luxosa d'immillorable posició".

Situada uns quatre quilòmetres al nord de la ciutat de Gerunda, la vil·la, amb una zona edificable d'aproximadament 5.000 m², se situa en un paratge amb un lleu pendent i arrecerada per un petit turó, tocant a la Via Augusta i amb grans vistes a la ciutat i al riu Ter. Pel que fa als interiors, disposa d'una sèrie de paviments d'època augustal ricament decorats; concretament mosaics de signinum complementats per plaques d'opus sectile que tenen un estil italianitzant, d'allò més inhabitual per a l'època a les nostres

contrades. Fins als seus darrers dies, la vil·la va ser propietat d'alguns grans prohoms, com denota la riquesa d'algunes de les troballes.

Tot això, i en espera de pròximes excavacions, aquestes són algunes de les dades que es poden interpretar avui dia, vint segles després de la seva fundació, gràcies a la tasca que des de fa anys està realitzant l'equip d'arqueòlegs de la Universitat de Girona. Precisament, aquesta setmana s'ha realitzat l'última fase de la quarta campanya d'excavació d'aquest jaciment situat a Sarrià de Ter. Si bé aquesta no ha donat cap troballa espectacular, segons el director de les excavacions, Lluís Palahí, els ha permès aprofundir en les fases més antigues del jaciment, l'origen del qual s'estableix entre el 70 i el 80 aC –construïda paral·lelament a la fundació de la ciutat de Girona– i arribar a establir una sèrie de conclusions. Entre les més destacades, segons Palahí, hi ha el fet que ja des de la seva fundació la vil·la era un edifici de gran envergadura i dotat de tots els luxes i comoditats. També, que en època d'August va tenir lloc una gran reforma estructural. És més, segons l'arqueòleg aquesta vil·la és on hi ha i es conserven més bé les estructures de la fase fundacional (d'època republicana), fet que la fa idònia per a l'adequació i, en un futur, més intel·ligible per a possibles visitants.

Mosaics conservats Sens dubte, una de les joies d'aquest jaciment és la sèrie de mosaics ricament decorats i en un estat de conservació envejable que s'han trobat recentment. Es tracta de mitja dotzena de paviments datats en dues èpoques ben diferents, "una sort", segons els experts, perquè normalment quan es feien renovacions del sòl els mosaics se solien arrencar i, en aquest cas, un es va superposar a l'altre (una altra indicació que al propietari d'aleshores "li sobraven els diners", segons Palahí). Pels arqueòlegs, els més interessants, per la seva peculiaritat, són els mosaics de l'època d'August (segles I aC-I dC): paviments de signinum complementats per plaques d'opus sectile que tenen un estil italianitzant. D'aquests, fins a cinc mosaics es troben a les cambres que donaven al pati interior. Això i el fet que estiguessin decorats amb un material de luxe gens habitual a la Hispània de l'època fa indicar, segons els entesos, que el prohom de la casa o bé era itàlic o, si més no, que estava ben imbuït de la moda decorativa italiana del moment. Per Palahí, no hi ha cap vil·la gironina –"Empúries, i encara"– que tingui tants paviments d'aquesta època i tan ben conservats.

Pel director de l'excavació, la importància d'aquest jaciment no rau només a poder reconstruir la vil·la en si, sinó a

entendre la mateixa fundació de Girona (la Gerunda romana). Com bé remarca, “aleshores, les ciutats romanes estaven més que mai marcades per la riquesa dels seus prohoms, els grans impulsors de la construcció”.

Mentre els experts esperen el resultat de les imatges aèries realitzades aquesta setmana, que faran possible detallar amb claredat les estructures de les diferents fases i èpoques, ara el que tots esperen és que la crisi no aturi les campanyes i que en el futur més proper hi hagi prou recursos per fer visitable aquesta casa benestant situada a l'anella suburbial de Girona que té realment un valor incalculable.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 15-05-2011 Pàgina 57

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/410772-una-casa-a-la-italiana.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss